

BOYUN EĞME

EĞİTİM ANAYASAL BİR HAKTI

Önce devlete verilen görev kaldırıldı Anayasa'dan. "Halkın eğitim ve öğrenim ihtiyaçlarını sağlama Devletin başta gelen ödevlerindedir." Bu, 1961 Anayasası'nda eğitim ile ilgili 50. maddenin ilk cümlesiydi. 12 Eylül Anayasası'nda yoktu. Eğitim, 36 yıldır devletin ödevleri arasında değil! Devlet bu görevden kurtulunca, yurttaşlar için "eğitim hakkı" da boş bir hayal haline geldi.

Paran kadar oku yoksulluğun kadar öl

İSMAİL DEVRİM'İ KİM ÖLDÜRDÜ?

En iyi niyetli olanlarımız, hakkaniyetten, vicdandan nasibini almış olanlarımız okul yöneticilerine, öğretmenlerine isyan etti. "Pantolonu yüzünden bir çocuğu okula almayıp onurunu kıranlar insan mı" diye sorguladılar. İyi de, her gün, her okulda, binlerce çocuğun onuru kırılıyor zaten. Sadece öğretmenler, okul yöneticileri mi yapıyor bunu? İsrarla, yasadışı olduğuna bile bile, veli toplantılarında "aidat vermeyen çocuğu sınıfa almayalım, çocuklarımız mahrum kalıyor" konuşmaları yapanlara ne diyeceğiz? İsmail Devrim'i "pantolon meselesi" öldürmedi! Onu işinden aşından eden, sömürüp suyunu sıktıktan sonra bir kenara atıveren, emeğine el koyarak yoksullaştırırken yoksulluğunu aşağılayan, itip kakan sermaye düzeni öldürdü. Ve İsmail Devrim emekçilerin alın teri ve kanı ile beslenip semiren sermaye düzeni karşısında yalnız kaldığı için kendini öldürdü.

İMAM HATİP DAYATMASI ZENGİNLERİN TERCİHİDİR

Milli Eğitim Bakanlığı'nın bütçesi yandaş personelle, imam kadrolarla, yandaşlara dağıtılan ihalelerle şişirilirken devlet okulları ağır kaynak sorunları yaşıyor. Nedeni çok basit. Yoksul emekçilere "okuyup kendini yorma. Sonuçta bir patronun emrinde işe girip ömrünün sonuna kadar çalışacaksın" deniliyor. Herkes çocuk yaşta çalışmaya başlamayacağına göre, milyonlarca insana "okuma" demek de olmuyor. Eğitime, bir şeyler öğretmeye değil de, boyun eğdirmeye, beyin yıkamaya yarayan okullar ağırlık kazanıyor. Pek laik olan patronların bile gıky çıkıyor. "Devlet bütçesi ile şirketler kurtarılın. İlla okul yapılacaksa, öğretip vatandaşın kafasını karıştıracak okullar yerine kaderciliği pompalayacak din okulları açılın." Onlara bu çok uyuyor.

YALAN: İLKÖĞRETİM DEVLET OKULLARINDA PARASIZDIR

Bugün geçerli olan anayasa hükmüne göre, ilköğretim devlet okullarında parasızdır. Hepimiz şahidiz: Bu ülkede Anayasa hükümsüz. İlköğretim parasız filan değil. Cami parasız, kuran kursu parasız, AKP'li belediyelerin düzenlediği saçma sapan müzik festivalleri parasız. Eğitim parasız değil.

DEVLET, KENDİ OKULLARINA PARA VERMİYOR

Katkı payı, okul aile birliği aidatı, velilerden toplanan bağışlar... Bakanlara sorarsanız "kimse devlet okullarında velilerden zorla para toplayamaz. Katkı payı zorunlu değil, gönüllü bir bağıştır." Gerçek bu değil. Okulların elektrik, su, ısınma gibi giderleri ve öğretmen maaşları dışında devlet bütçesinin hiçbir katkısı yok. Temizlik görevlilerinin maaşlarından, basit onarım işlerine, kırtasiye masraflarına, dersliklerin, konferans salonlarının hazırlanmasına kadar tüm harcamalar velilerden toplanan paralarla yapılıyor.

ÖĞRETMEN ÖĞRETEMİYOR

Eğitmek, öğretmek, örnek olmakla başlıyor. Avrupa standartlarında(!) hazırlanan kitaplardan insan haklarını öğreten öğretmen kendi hakları elinden alınmışken neyin eğitimi! Öğretmenler, AKP'nin militan memurları olmaya zorlanıyor. Kendi inanmadıkları şeyleri öğrencilerine yaptırmaya zorlanıyor. Öğretmenlik kutsallığı böyle yitiriyor: Geçim derdi, idare baskısı bir yandan vuruyor. "Özele geç devlet okulunda harcanıyorsun" teraneleri başka bir yandan. Öğretmen, öğrencisini düşünemez hale geliyor. **Öğretmenler, mesleğin nasıl çürütüldüğünü anlatıyor. Sayfa 2**

OKUL AİLE BİRLİKLERİ PARA TOPLAMAK İÇİN VAR

Yasa, yönerge gibi resmi belgelerde yetkiler ve sorumluluklarla donatılmış olan Okul Aile Birlikleri, fiyiyatta okul müdürlerinin karar verdiği harcamalar için velilerden para toplamakla görevli. "Devlet okullarında parasız" denilen eğitim, öğrencilerden toplanan paralarla yürüyor. Çocuklarının hiç değilse ortalama bir eğitim alabilmeleri için çırpınan veliler, bir yandan parasız eğitim hakkının ellerinden kayıp gitmesinin acısını yaşıyor. **Bir veli Okul Aile Birliği deneyimini anlatıyor. Sayfa 3**

DEVLET OKULLARI AĞIR KAYNAK SORUNLARI YAŞIYOR

Milli eğitimin bütçesi yandaşlarla, imam kadrolarla, dağıtılan ihalelerle şişirilirken devlet okullarına para kalmıyor. Yoksullara "Boşuna zorlama. Bir patronun emrinde işe girip ömrünün sonuna kadar çalışacaksın" deniyor. Milyonlarca insana "okuma" demek de olmuyor. Eğitmeye değil de, boyun eğdirmeye, beyin yıkamaya yarayan okullar ağırlık kazanıyor. "Devlet bütçesi ile şirketler kurtarılın. İlla okul yapılacaksa, öğretip vatandaşın kafasını karıştıracak okullar yerine kaderciliği pompalayacak din okulları açılın." Böylesi laik patronlara da çok uyuyor.

İNTİHAR ETMEYEN BİR TEK BAKANLAR VE MÜSTEŞARLAR KALDI

Eğitimin son 20 yılına baktığımızda sık rastlanan kelime bu artık: intihar. Atanamayan öğretmenler intihar ediyor, sınavı kazanamayan öğrenciler intihar ediyor, çocuğuna pantolon alamayan baba intihar ediyor, idare baskısıyla bunaltılan, onuru kırılan pırıl pırıl öğretmenler intihar ediyor! Bakanlar ve müsteşarların sıhhati yerinde. "Bu tablonun sorumlusu olanlar Japonya'da olsa intihar ederlerdi. Harakiri yaparlardı" diye düşünüyor herkes. Yetkililer öyle düşünmüyor.

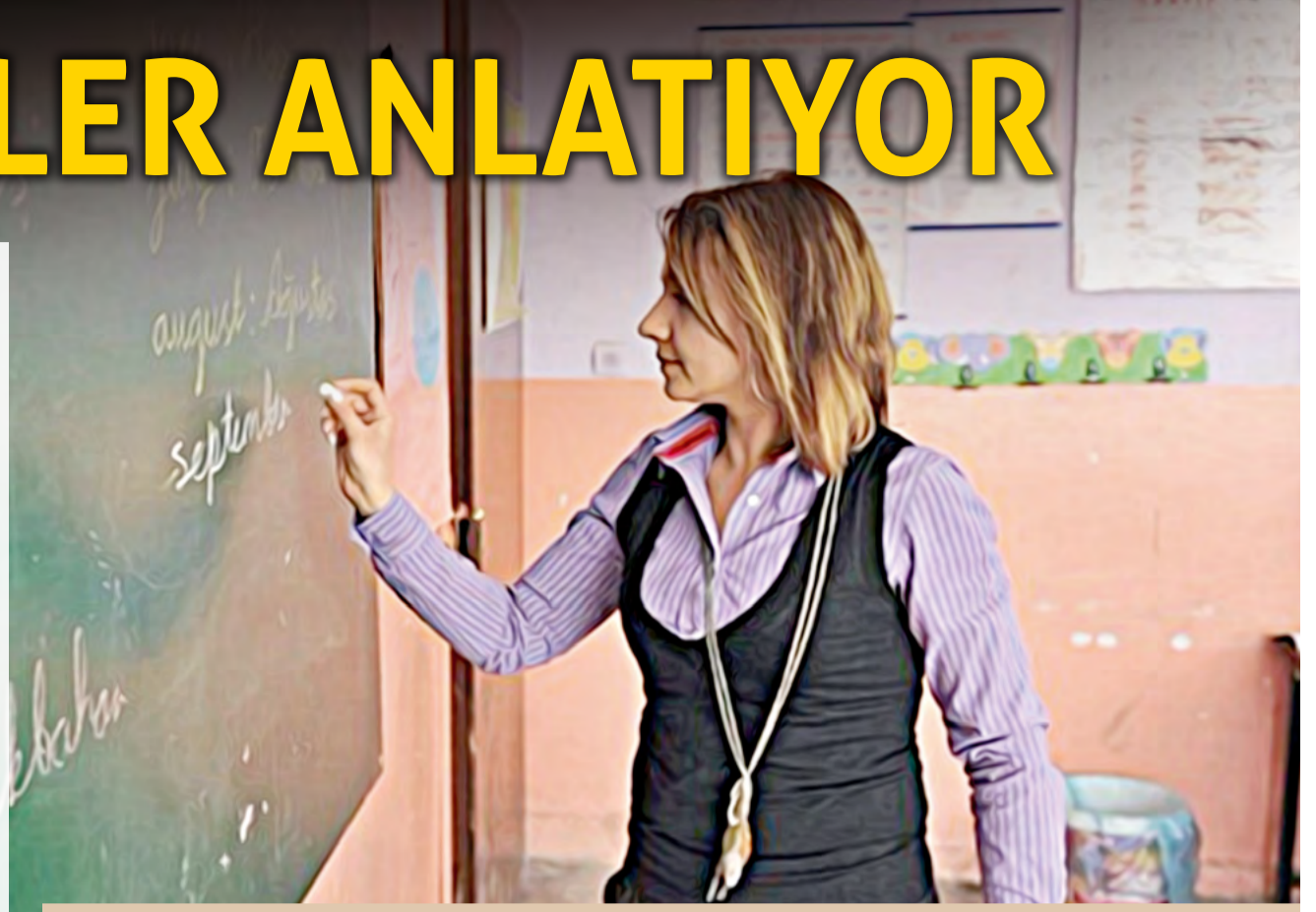
“Bize boyun eğeceksiniz” demez patronlar. “Kadere boyun eğmemizi” öğütlerler. Boyun eğmemeli. Kadere de, düzene de...

ÖĞRETMENLER ANLATIYOR

Öğretmenler, kimine göre eğitimdeki sorunun kaynağı. Yapılan her kötü şeyin sorumlusu. Sağlık sistemindeki sorunların yükü nasıl sağlık çalışanlarına yıkılıyorsa, öğretmenler de sistemdeki sorunlar karşısında yalnız kalıyor.

Sistemin öğretmenleri de çürüttüğü ise bir başka gerçek. Öğretme fikrinin kutsallığı gidiyor, daha fazla para kazanmak için bulunacak yollar geliyor. Devlet okullarının her yıl biraz daha kötüleşen koşulları altında öğretmenlik yapmaya çalışanlar bazen meslektaşları tarafından bile küçümseniyor.

Devlet okullarında çalışan öğretmenlere eğitimi, okulları, öğretmenleri ve öğrencileri sorduk.

“DEVLET BENDEN SİZE HAYIR GELMEZ DİYOR”

DEVLET OKULLARININ BUGÜNKÜ DURUMU İÇLER ACISI. BAZI SEÇKİN OKULLAR HARİCİNDE ÖĞRENCİLERİN DE ÇOĞUNLUKLA YOKSUL AİLELERİN ÇOCUKLARI OLDUĞUNU GÖRÜYÖRÜZ.

Gelir durumu iyi aileler çoğunlukla çocuklarını seçkin bazı devlet okullarına ya da özel okullara gönderiyorlar, şu anki eğitim sisteminde düzgün bir eğitim alabiliyorsan, bu paran var demek. Zengin bir aile, puan alamamış da olsa bir şekilde özel okula gönderip çocuğunu bir üniversiteye yerleştirebiliyor, üniversiteler de çoğunlukla diploma satılan ticarethanelere dönüştürülmüş vaziyette. Biz ise devlet okullarında çoğunlukla düşük ücretlerle çalışan emekçilerin çocuklarına zor koşullarda eğitim vermeye çalışıyoruz.

Devlet okullara katkı yapmıyor, okulların eğer kendi içlerinde farklı yollardan gelir elde etme imkanları varsa(halı saha veya spor salonlarını, konferans salonlarını kiralamak, varsa bahçesini otopark olarak

kiralamak vb.), bunları kullanarak eksikliklerini kendi içlerinde gidermeye çalışıyorlar, yani devlet okulu dendiğine bakmayın, çocuklara, velilere, öğretmenlere, ne haliniz varsa görün, paranız yoksa, benden size hayır gelmez, bir şekilde başınızın çaresine bakın diyor devlet.

Bir çok okulda laboratuvarların ve kütüphanelerin işletilemediğini, kantinlerin sağlıklı olmadıklarını(özellikle gelişme çağındaki öğrencilerin beslenme alışkanlıkları kontrol edilmiyor), özel işletmeler olmaları dolayısıyla da pahalı olduklarını söyleyebiliriz. Yemekhaneler de ya hiç bulunmuyor, ya da güzel yemek çıkmıyor ve pahalı. Okullarda denetim de yapılmıyor, eksiklikleri tespit edip önlem almaya çalışan yok.

“ÇOCUKLAR OKULA YORGUN GELİYOR”

ÖĞRENCİLERİN OKULA YORGUN GELDİĞİNİ GÖRÜYÖRÜZ, BAŞINI SIRAYA KOYARAK UYUYAN ÖĞRENCİLERLE KONUŞTUĞUMUZDA OKULDAN SONRA FARKLI İŞLERDE ÇALIŞTIKLARINI, GECE GEÇ YATTIKLARINI SÖYLÜYÖRLER. TABİ Kİ BU DURUMDA DERSLERİNİ ÇALIŞMALARINI DA MÜMKÜN OLMUYOR.

Genel olarak mesleki eğitim veren liselerde ders sayısı ve yükünün ağırlığı da düşünüldüğünde ilk dersin erken saatlerde başlamasının öğrenciler üzerinde olumsuz etkileri oluyor başarısızlığı artırıyor. Eğitim için yapılan yatırımlar çok kısıtlı olduğu için, aynı okulda öğrencileri sabahçı/öğrenci diye ayırıp uyumaları gereken saatte okulda olmak zorunda bırakıyorlar. Ayrıca erken saatlerde okula gelen öğrencilerin okula aç geldiklerini, beslenme durumlarının da yetersiz olduğunu, zihinsel ve bedensel gelişimlerinin zayıf olduğunu gözlemliyoruz.

“ÖĞRENCİLERE DESTEK OLABİLECEĞİMİZ BİR ORTAM YOK”

Çoğunlukla okulda çeşitli sebeplerle sorun yaşayan öğrencilerin aile yapısında da düzensizlikler gözlenebiliyor. Bu durumu biz sezinlese bile öğrencinin öğretmenle ve dersle ilişkisini olumsuz etkilememek adına onları rehberlik servislerine yönlendiriyoruz, ancak burada da alabilecekleri yardım kısıtlı. Bu öğrencilerin eğitimlerine mümkün olduğunca odaklanabilmeleri için okullarda bu öğrencileri sahiplenebileceğimiz, destek olabileceğimiz bir ortam oluşturulması gerekir ancak şu anki imkanlarla bunun yapılması mümkün değil.

Okullarda revir ve sağlık çalışanı bulunmuyor çoğunlukla, bu da önemli bir eksiklik.

TOPLUMCU
ANAYASA
DİYOR Kİ!

Madde 75- Çocukların bakımı, beslenmesi, sağlıklı bireyler olarak gelişimi ve eğitimi, devletin güvencesi altındadır.

BOYUN
EGME

"ÖĞRETMENLER MESLEĞE YABANCILAŞIYOR"

ÖZELLİKLE İLKOKULLARDA BELLİ BİR BAĞIŞ KARŞILIĞINDA VELİLERİN ÇOCUKLARINA ÖĞRETMEN SEÇMESİ ARTIK ÇOK RASTLANILAN BİR DURUM. ÖĞRETMENLER DE BU DURUMDAN ŞİKAYETÇİ DEĞİL. AYNI ŞEKİLDE ÖĞRETMENLER ARASINDA DA MESLEĞE YABANCILAŞMA ÇOK YAYGIN.

Artık öğretmenler öğrencileri değiştirmek amacıyla yaklaşıyorlar mesleğe. Bunun için çabalayan, ya da dersine zamanında girip çıkan, mesleki olarak kendini geliştirmeye çalışan öğretmen görünce senin yerin devlet okulu değil, burada değer anlaşılmaz, özel okulda çalışman lazım deniyor. Öğretmenler tam ek ders almak için olabildiğince ders almak, okul sonrası kurs açmak ve hatta kaynaştırma öğrencilerine birebir ders vermek gibi maaşlarını olabildiğince arttırmanın derdinde şu sıralar, o kadar saat derse girince nasıl ders anlatabilirim ya da o halde öğrencilere ne faydam dokunabilir diye kimse düşünmüyor.

DEVLET OKUL AİLE BİRLİKLERİ'Nİ PARA TOPLAMAK İÇİN KULLANIYOR

OKUL AİLE BİRLİKLERİ, DEVLET OKULLARINDA DESTEKLEYİCİ BİR VELİ ÖRGÜTLENMESİ OLMAKTAN ÇOKTAN ÇIKMIŞ DURUMDA. OKUL AİLE BİRLİKLERİ'NE VERİLEN ROL DEVLETİN VERMEDİĞİ PARAYI, ÇEŞİTLİ YOLLARLA TOPLAMAK. OKUL AİLE BİRLİĞİ YÖNETİCİLİĞİ YAPMIŞ BİR ÖĞRENCİ VELİSİ İLE KONUŞTUK

Okul Aile Birlikleri, parasız devlet okullarında öğrencilerin para kaynağı olarak görüldüğü dönemde özel bir önem kazandı. Okul Aile Birliği yöneticiliği yapmış bir baba'ya Okul Aile Birlikleri'ni sorduk. "Okullarda zorunlu para toplanmaz" diyen bakanlığın Okul Aile Birlikleri'ni gönüllü mutemet haline getirdiğini, okullara kaynak ayırmayan devletin bu düzenele aradan çekilip, öğrenci velilerini birbirine vurduğunu dinledik.

Okul Aile Birliği'nin öğrenciler yararına, okullarda eğitimin ve genel koşulların iyileştirilmesi adına kurulduğu düşünülür çoklukla. Bu gerçekten böyle mi? Okul Aile Birliği'nin bu tür bir misyon için gerekli yetkilere sahip olduğu söylenebilir mi?

Okul Aile Birliği'nin okul içindeki işlevi daha çok devlet eliyle sağlanamayan imkanlar için kaynak yaratmak. Eğitimin iyileştirilmesi için bir etkisi olduğunu düşünmüyorum, fiziki olarak okulun koşullarını iyileştirmek de değil, devletin vermediği hizmetleri sağlamaya çalışmak ve eksikleri tamamlamak için oluşturulmuş birlikler bunlar.

Milli Eğitim Bakanlığı ve okul yönetimleri OAB'lere nasıl bakıyor. Onlardan ne bekliyor?

MEB ile bir görüşmemiz olmadı, onların beklentisi yapılan harcamaların belgelenmesi, okul yönetiminin beklentisi ise okulun boyasından hizmetlilerine kadar tüm sorunların OAB tarafından çözülmesi. Burada resmi bir süreç işlemiyor tabii.

OAB'lerin varlığı okul yönetimlerinin öğrenci yararına adımlar atması için yeterli oluyor mu? Bazı yerlerde

OAB'lerin yöneticilerle birlikte küçük çaplı yolsuzluklara da ortak oldukları söyleniyor mesela? Ya da okul yönetimlerinin OAB'lerin seçimini kişisel çıkarlarını gözeterek yönlendirdikleri?

OAB'nin yeterli adım atması dışında okuldaki öğrencilerin ebeveynlerinin de sorumluluk alması gerekiyor, tek başına OAB'nin adım atması yeterli değil. Bu sistemin kendisi elbette yolsuzluklara da kişisel çıkarların gözetilmesine de açık. Okul yönetimleri de açık bir şekilde kendileriyle "uyum" içinde çalışabilecek insanların OAB'de olmasını istiyorlar ve destekliyorlar. Burası tamamen insanların niyetine terk edilmiş durumda. Örneğin hizmet alımında harcanan miktar ve öğrenciye bildirilen miktar arasında (yemek gibi...) her zaman bir fark oluyor. Bu farkın normalde öğrencinin faydasına harcanması beklenirken denetimsiz açık olmadığı için farklı şekillerde de kullanılabileceğini düşünüyorum.

Devlet okullarında eğitim parasız. Katkı payı olarak toplanan paraların da gönüllü bağışlar olduğu, okul yönetimlerine zorla para toplamaları talimatı verildiği açıklamaları çokça yapıldı. Ama OAB'ler de öğrenci velilerinden para topluyor. Bunun şekli, hukuku nedir? OAB'ler öğrenci velilerine bu konularda baskı yapıyor mu?

Çok açık bir şekilde Okul Aile Birlikleri para toplamak zorunda bırakılıyor. Bunun nedeni okulun güvenlikçisi, temizlikçisi, çay ocağında çalışan personelinin ya da başka hizmetlilerin ücretinin OAB tarafından ödenmesi.

Bunun bir şekli, hukuku yok. Özellikle imam hatip okullarının artışından sonra toplanan paraların miktarları da artmış durumda. Bazı devlet okullarında alınan

bağışlar özel okullara yaklaştı diyebilirim. Çaresiz ve seçeneksiz bırakılan insanlar çocukları eğitim alabilsin diye bu rakamları ödemek zorunda kalıyor. Alternatif okul sayısının azlığı bu süreci "sorunsuz" hale getiriyor. Çünkü çocuğun açığa kalma ihtimali de var, ve bu her geçen gün daha güçlü bir ihtimal haline geliyor.

Devletin okullara katkısı ne düzeyde? Mesela OAB'ler ya da katkı payları ile sağlanan fonlarla karşılaştırabilir misiniz?

Devletin okullara katkısı, bir bina, öğretmenler, elektrik, su ve yakıt. Gerçek bir eğitim kurumu haline gelebilmesinin tüm koşullarını OAB sağlamak zorunda. Aslında devlet okulları bana terk edilmiş geliyor, tamamen ebeveynlerin inisiyatifine bırakılmış. Ne kadar çaba o kadar eğitim...

OAB yöneticiliği yaptınız. Çocuğunun öğrenciliği hâlâ sürüyor. Parasız eğitim haklı diyerek bağış ya da aidat vermeme mümkün oluyor mu? Hukuki zemini bir yana diğer velilerin tepkileri vs. nasıl oluyor?

Mümkün olabiliyor evet. Ancak bu aidat veren velilerle vermeyen veliler arasında soruna neden oluyor. Çünkü bağış yapılmaması demek aslında bir devlet okulu için büyük kaos. Kritik ve temel hizmetlerin önemli bir kısmı durmuş oluyor ve bir süre sonra da aidat ödemeyen veliler de ödemek zorunda bırakılıyor. Bu durumun kendisi aslında devletin sorumluluğunu ortadan kaldırıyor, devlet okulunda herhangi bir sorunla karşı karşıya kalan veliler tepkilerini yine birbirlerine karşı yöneliyorlar ya da okul yönetimi kısmen muhatap oluyor.

"DEVLET PARAYI ÖZEL OKUL TEŞVİKLERİNE VERİYOR"

ÖZEL OKULLARDA OKUYACAK ÖĞRENCİLERE 4 BİN LİRAYA YAKIN TEŞVİK VERİLİRKEN DEVLET OKULLARINA ÖDENEK VERİLMİYOR. İLKOKUL VE ORTAOKULLARIN ELEKTRİK, SU, YAKIT VE İNTERNET MASRAFLARININ KARŞILANMASI DIŞINDA HİÇ ÖDENEK VERİLMEMESİ, YILLARDIR OKULLARI SABUN, FOTOKOPİ KAĞIDI, TAHTA KALEMİ GİBİ TEMEL MALZEMELERİNİ VELİLER ÜZERİNDEN KARŞILAMAYA İTİYOR.

Bu nedenle devlet okullarında muhitine ve velilerin sosyoekonomik durumuna göre çok büyük farklılıklar var. Kimi devlet okullarında sabun dahi yokken başkalarında akıllı sabunluk bile bulunabiliyor. Ama artık her bütçeye göre özel okulun varlığı ve devlet teşviki sayesinde çok sayıda veli çocuğunu özel okula yolluyor ve devlet okullarında artık tamamen yoksul çocukları var. Herhalde yakın bir tarihte devlet okulları durumlarının perişanlığı konusunda birbirleriyle yarışır hale gelecekler.

"AKP'NİN MÜDÜR YARDIMCISI OLUNCA..."

İDARECİLERİN NEREDEYSE HEPSİ, AKP'LI OLMASALARI DAHI, AKP'NİN SENDİKASINA ÜYE DURUMDALAR VE HATTA ÖĞRETMENLER ÜZERİNDE DE AKP'NİN EĞİTİMİ DÖNÜŞTÜRME YOLUNDAKİ ADIMLARINI UYGULAMA KONUSUNDA BASKI UYGULUYORLAR.

Mesela çalıştığım bir önceki okulda gerici İHH'ya din öğretmenleri aracılığıyla para toplanması konusunda birkaç öğretmen engel olmaya çalıştık. Öğretmenler odasında toplantı yaptık ve her sınıfta bunun doğru olmadığını öğrencilere anlatmaya çalıştık. Bunun üzerine müdür yardımcılardan biri hepimizle tek tek görüşüp İHH'ya para toplanmasına engel olmamamız konusunda telkinde

bulundu. Kendisi de ilkököl velisi olduğu için, benimle görüşmesinde "sen çocuğuna izin verir misin İHH'ya para vermesine" diye sorduğumda bana yanıtı "hayır" oldu. Ama AKP'nin müdür yardımcısı olunca görevi doğru bulmasa da "emir kulu" durumunda ve sonuç olarak AKP'ye hizmet yönündeki baskı sadece öğretmen kimliğini değil insani değerleri de çürütür boyutta.

Baykuş Bakışı

KEMAL OKUYAN

Erdoğan'ın danışmanları neyi unuttu?

"Buğün dünyanın en zengin 62 kişinin mal varlığı, toplam nüfusunu yaklaşık yarısına yani 3,6 milyar insana denk ise burada bir sorun var demektir." Bu konuşmayı danışmanlarından hangisi hazırladı ya da bu veriyi kim "sayın başkanım, bunu da kullanırsanız çok oturur" diyerek önüne koydu bilinmez ama büyük olasılık Erdoğan'ın tepkisi "bu doğru mu, yahu nasıl bir vicdansızlıktır, ne adaletsizliktir bu" olmuştur.

Evet büyük olasılık bu tepkiyi vermiştir çünkü dünya ölçeğinde zengin ile yoksul arasındaki devasa uçurumu gösteren veriler gerçekten de insan aklını ve vicdanını fazlasıyla zorlamaktadır.

Taşı bile yosun sarar derler. Ancak Erdoğan'ın danışmanları Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'na giderken Türkiye ile ilgili dosyaları yanlarına almayı unutmışa benziyor. Öyle olunca Türkiye'de gelir adaletsizliğine ilişkin durumunu hatırlatma görevi yine bize düşüyor!

Belki bir sonraki Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda yapacağı konuşmada bunlardan da söz eder. "Kim dikti bu yüksek binaları" diye çıktığı gibi, "bu gelir adaletsizliği nereden çıktı" diye kürsüden sertçe seslenir ve ülkemizdeki mazlumları da sevindirir.

Danışmanların yanlarına almayı unuttuğu dosyalarda neler mi var?

Mesela şu: Türkiye'de en zengin yüzde birin milli gelirdeki payı yaklaşık yüzde 25'ken en yoksul yüzde 50'nin payı yüzde 14'ün altına düşmüş durumda.

Burada bir sorun yok mu, var mı? Erdoğan ve danışmanlarının yanıtlaması gerekiyor. Birleşmiş Milletler platformunda hep dile getirilen "dünya beşten büyüktür" sözü Türkiye sınırlarından içeri giremiyor demek ki, çünkü görülüyor ki Türkiye'de bir 50'den, hatta 60'tan büyük.

Türkiye'nin en zengin ailesinin servetinin 2.5 milyon asgari ücretinin yıllık gelirinden daha fazla olduğu gerçeğini BM Genel Kurulu'nda dinleyecek miyiz?

Denebilir ki, AKP'nin bir suçu yok, gelir adaletsizliği uzun süredir Türkiye'nin gerçeği. Ama o zaman AKP'li yıllarda zengin-yoksul arasındaki uçurumun büyümesi nasıl açıklanacak?

Türkiye'nin en zengin ailesinin servetinin 2.5 milyon asgari ücretinin yıllık gelirinden daha fazla olduğu gerçeğini BM Genel Kurulu'nda dinleyecek miyiz?

Neydi, dünya beşten büyük müydü? Peki Türkiye Koç'tan, Şahenk'ten, Sabancı'dan, Ülker'den ve benzerlerinden büyük mü, küçük mü?

Kuşkusuz büyük. Ama gelir dağılımına bakacak olursak tersi geçerli. Tuhaf bir durum ve Türkiye'deki tuhafıklar ne danışmanların dosyalarına giriyor ne de Birleşmiş Milletler kürsüsünde yapılan konuşmalara yansıyor.

Bir kişi de çıkıp "Sayın Erdoğan, çok haklısınız da sizin ülkeniz gelir adaletsizliğinde üçüncü sıraya yerleşti, bronz madalya aldı, bunu nasıl açıklıyorsunuz" diyemiyor. Çünkü Birleşmiş Milletler'e üye ülkelerin neredeyse tamamı bu adaletsizliğin nedeni olan toplumsal sistemin esiri durumunda. BM'de kürsüye çıkanlar da adaletsizlik sürsün diye görev üstlenenler, o ona o diğerine atarlanıyor ve hep birlikte "tencere dibin kara, seninki benden kara" misali maçı idare ediyorlar.

Ama bilinsin ki, dünya bunların beşinden filan değil topundan daha büyüktür.

Türkiye'de ve dünyada yüz milyonlarca, milyarlarca emekçinin sonsuza kadar dünyanın bu hallerine seyirci kalacağını sananlar varsa, şaşarım onların aklına.

(soL Haber Portalı'nda 26 Eylül 2018 günü yayınlanmıştır.)

**ÇÜNKÜ HAKKINI YEDİRMEMEK İÇİN ÖRGÜTLÜ OLMAK ŞART
Patronlar işçilerin örgütlülüğünden korkuyor**

Kriz fırsatçısı patronlar tam takım sahada. İkiyüzlü insan kaynakları müdürüyle direniş bastırmayı asli görevi bellemiş tugay komutanı da yerini aldı. İşçilerinse bu sefer direnmek, örgütlenmek ve kazanmak dışında şansları yok. Yayılan işçi direnişleri bunu yapacaklarını gösteriyor.

Sermayenin fırsatçı, günü kurtarmaktan başka bir şey gözetmeyen ekonomik açılımlarıyla yürüdüğümüz yolda bir kez daha krize teslim durumdayız.

Kapitalizmin akıl dışı fizik yasaları, gerici iktidarın beceriksizlikleriyle birleşti ve gemi karaya oturmak üzere.

Bu kısa geçmişin sorumlusu olan patronlar ve gerici iktidar ise bir kez daha bu tehlikenin içinde "fırsat" görüyor.

Kriz edebiyatı, işçi düşmanlarının elinde bir silaha dönmüş durumda. Sıkıntılı yılları "daha kötüsü olmasın" diyerek, refah hayalleri kurarak geçiren emekçiler şimdi ellerindekileri de kaybetme tehlikesini yaşıyor.

Mücadele etmek, tek kurtuluş yolu olmanın ötesinde her şeyi kaybetmemek için de tek yol durumunda.

Boyun eğen işçi kaybedecek. Boyun eğmemek için örgütlü olmak şart. Patronlar bu yüzden en çok işçilerin örgütlülüğünü, dayanışmasını, toplu hareket etmelerini engellemeye çalışıyor.

İşçi direnişleri, sadece haksızlıklara karşı ayağa kalkmanın, hakkını yedirtmemenin değil, örgütlü hareket etme yeteneğinin de bir belirtisi.

Güçlerini birleştiren, örgütlenen işçiler, her yerde kendini gösteriyor.

DİRENEN İŞÇİLER SINIF KARDEŞLERİNİN YANINDA

Geçtiğimiz hafta boyunca, direnen işçiler sınıf dayanışması göstererek birbirlerinin mücadelesine güç kattılar. Direnişlerini İstanbul'da şirketin genel müdürlük binası önüne taşıyan Cargill işçilerine, 20 Eylül'de Anı Tur ve işten atılan Ataşehir Belediye işçileri bir ziyaret gerçekleştirdi.

Cargill işçilerinin İstanbul yürüyüşü sırasında direnen Flormar işçileri ile Gebze'de buluşmasının ardından, de Anı Tur işçileri 24 Eylül'de Flormar işçilerini ziyaret etti.

Güvenlik soruşturması nedeniyle Zeytinburnu Belediyesi'nden atılan ve direnişe geçen işçiler, 1 Ekim'de Ankara'da olmak üzere başlattıkları yürüyüşün ilk bölümünde 25 Eylül'de Flormar işçileri ile bir araya geldi.

CARGİLL VE ANI TUR İŞÇİLERİ NHKM'DE BULUŞTU

Sendikalaştıkları için işten atılan Cargill işçileri işverenin haksız uygulamasını protesto etmek için Bursa'dan İstanbul Ataşehir Palladium'daki genel müdürlüğü önünde bir eylem başlatmıştı. Bu eylemin son günü olan 21 Eylül'de İstanbul Kadıköy Nâzım Hikmet Kültür Merkezi (NHKM) bünyesinde çalışmalarını yürüten sanatçı ve aydınlar Cargill işçilerine bir ziyaret gerçekleştirdi. Ziyaretin ardından aynı akşam Cargill işçileri ve Anı Tur emekçileri NHKM'de buluştu. Buluşmada Cargill işçileri adına Suat Karlıkaya toplananlara seslenirken, TKP İstanbul İl Başkanı Aydemir Güler de bir konuşma yaptı.

FIRSATÇI PATRONUN KARŞISINA ANI TUR EMEKÇİSİ DİKİLDİ

11 Eylül'de herhangi bir gerekçe gösterilmeden işten atılan ve işten çıkarma sırasında hiçbir hakları ödenmeyen Anı Tur emekçileri, şirketin İstanbul Kozyatağı'ndaki genel müdürlük binası önünde başladıkları direnişe devam ediyor. İşçiler, ödenmeyen maaşlarını, prim, yemek ücretleri, ve mesai ücretlerini, kıdem ve ihbar

tazminatlarının hemen karşılanmasını istiyorlar.

Anı Tur'un diğer kentlerdeki temsilciliklerinde de işten atılmaları yaşanırken, anlaşılabilir ki patron, krizin puslu havasında fırsatçılık yaparak işçinin emeğini ve haklarını gasp etmek istiyor. Daha önce defalarca hileli iflas yoluna başvuran

patronun, kriz atmosferinde voliyi vurma hesabı bu kez işçilerin direnişine çarpıyor.

Direnişlerine kamuoyundan destek talep eden Anı Tur işçileri, direnişlerini kararlılıkla sürdürürken bir yandan da, kendileri gibi mücadele eden Flormar ve Cargill'deki diğer işçi kardeşleriyle dayanışma gösteriyorlar.

FLORMAR DİRENİŞİ TÜM KARARLILIĞIYLA SÜRÜYOR

135 gündür devam eden Flormar direnişi, son dönemde topluma mal olarak, haksızlığa uğrayan tüm işçiler için bir örnek oldu ve örgütlü işçilerin başını çektiği geniş bir sınıfsal ve toplumsal destek kazandı. Aydın ve sanatçıların Flormar direnişine verdiği destek ise artarak sürüyor. Yapıcılar grubunun Nâzım Hikmet'in "İkimiz" adlı şiirine bestelediği şarkının klipi, direniş alanı ve Kadıköy NHKM'nin bahçesinde Flormar işçileri ile birlikte çekildi. Klip önümüzdeki hafta işçilerle buluşacak.

Flormar işçilerinin mücadelesine uluslararası

destek de her geçen gün artıyor. Fransız kozmetik tekeli Yves Rocher'in bağlı olduğu Group Rocher'in markası olan Flormar'da yaşananlar, geçen hafta önce Cenevre'de ILO'ya ardından şirketin merkezinin olduğu Paris'e taşındı. Flormar işçilerinden ve Petrol-İş yöneticilerinden oluşan bir heyet, önce İsviçre'nin Cenevre kentinde ILO yetkililerine Flormar'da işçi düşmanı uygulamalarla ilgili bilgi verdi ve taleplerini aktardı. Daha sonra Paris'e geçen heyet, burada Fransa'da Flormar direnişi ile dayanışanlarla birlikte şirketin merkezi önünde bir eylem gerçekleştirdi.

